

มิดะ ครูสอนเพศศึกษา?!?...ลานสาวกอด...และ จรัล มโนเพ็ชร

นำเสนอเมื่อ : 15 พ.ย. 2552

มิดะ...ใช่ครูสอนเพศศึกษาหรือไม่?

3 กันยายน 2544 ราชานแห่งโพลด์ของคังเมืองจากโลกนี้ไป แบบซื่อความรูสึกแฟนเพลง เพราะไม่เคยได้ข่าวว่าคุณจรัลมีปัญหาสุขภาพ จุกก็จากไปดวยอาการหัวใจวาย...8 ปีแล้วสินะขอเฝ้าประวัตินคุณจรัล มโนเพ็ชร ในเออนทรีนี้ แต่สามารถหาอ่านได้ในวิกิพีเดีย ขอลงถึงความประทับใจในผลงานของคุณจรัล มโนเพ็ชร เป็นสำคัญ เขาเป็นทั้งนักแต่งเพลง นักร้อง และนักดนตรี เพลงจำนวนมากถ่ายทอดวัฒนธรรมแห่งลานนา ประเพณี อาหารการกิน อยางเพลงของกินคนเมือง...แกงฮั้ว แกงฮังเล แกงแค ผักกาดจ้อ... **ใครยังไม่รู้จักยกมือขึ้น!**

หรือเพลงที่ถ่ายทอดวิถีชีวิต คนพื้นบ้าน...อย่างอุ๊ยคำ ตากับหลาน ลูกข้าวหนึ่ง สามล้อ คนหลายดอย..."ไฟหลวงยังไม่ได้มา มีดลงตำกม **เทียนไข สะดอ มอฮ่อม ผาดอง มีสาวตอหื้อใส่ ไต่เขียนเขียนหนังสือไทย กอ ขอ กอ กอ...."**

เป็นเนื้อเพลงสวนหนึ่งของเพลงคนหลายดอย

หรือเพลงที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีของคนชนเผ่า อยางเพลง **มิดะ...เรารู้จัก"ลานสาวกอด"**จากเพลงมิดะ...กล่าวถึงแม่มาอย่าชา **มิดะคือครูสอนเพศศึกษาให้กับหนุ่มน้อยอย่าชา**

ได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง " บุกภูเขา เบิกทะเล" โดยคุณประพันธ์ ผลเสวก เขียนถึงมิดะ...หลังจากไปบุกภูเขา พุดคุยกับคนชนเผ่าเอง...ก็ได้รับคำเล่าว่า " ในเผ่าอาข่าเรียกเด็กชายเมื่อยังเล็กกว่า "อาหลิ" และเรียกเด็กหญิงวัยยังไม่ถึง 12 ขวบว่า "อาบุญ" อยางเขาวัย 13 ซึ่งถือว่าเริ่มเป็นสาวแล้วจึงจะเรียกว่า "มิดะ"

"มิดะ" จึงไม่ใช่ครูสอนเพศศึกษาแก่เด็กหนุ่มชาวอะข่าอยางที่เขาใจกัน ผิดถูกอยางไรขึ้นอยู่กับอาซ้อและอาแซซ้อ ซึ่งมีชื่อไทยว่า "นิมิตร" เพื่อนชวอาข่าของผม ที่ยืนยันว่าในเผ่าพันธุ์อาข่าของเขาไม่เคยได้ยินใครพูดถึงตำแหน่ง"มิดะ" อยางเนื้อร้องในเพลงของ จรัล มโนเพ็ชร ที่บอกวาคือแม่มา จะ เป็นแม่มาผัวตายหรือแม่มาผัวทิ้งก็ตาม

แต่ "มิดะ" เป็นคำเรียกเด็กสาวแรกนชวอาข่าทุกคน"

ที่ยกมากล่าวอ้าง ไม่ได้จะมาคัดค้านหรือเป็นกรรมาการตัดสินผิดถูก เพราะแต่ไหนแต่ไร ที่เพลงออกสู่ผู้ฟัง ก็ไม่มีเสียงคัดค้านใด...หรือว่า ดิฉันตกขาวหรือเปลาก็ไม่รู้ละ ให้เป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์ไปก็แล้วกัน ยังไงก็ยิ่งชอบฟังเพลงมิดะอยูดี้ เขียนไปหาขอมูลไป...ไปพบขอความเขียนในเว็บนี้ เขียนโดยคนอาข่า บอกเล่าถึงความรูสึกเรื่อง "มิดะ" ทั้งเพลง และภาพยนตร...ลองคลิกเขาไปอ่านดูนะ

<http://www.hilltribe.org/thai/akha/akha-mida.php>

สวน **"ลานสาวกอด"** ...ถามหนุ่มอาข่าหน้าตาดีคนหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ ว่าลานสาวกอดยังมีอยู่อีกไหม หนุ่มอาข่าหน้าใสบอกว่า "เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้วครับ"...คิดว่า ลานคงมีอยู่แหละ แต่ประเพณีคงไม่มีแล้ว...อยางที่เคยได้อ่านพบว่า

"ชาวอาข่ามีชีวิตดวยกับเพลง ไม่วาจะมีควมรัก ความผิดหวัง ออกหัก ถูกทิ้ง สุข ทุกข์ ก็ระบายออกมาเป็นเพลง เพลงของอาข่ามีเป็นพันพันเพลง...ผู้ชายร้องจับสาวดวยเพลงไหน สาวก็จะรองตอบดวยเพลงหนึ่ง เขาไม่มีภาษาเขียน มีแต่ภาษาพูด"

" มีชุดเพลงเกี่ยวพาราสีของหนุ่มน้อยสาวน้อย รองตอบโต้กันในเวลาอำคินระหว่างที่หนุ่มสาวลงจากบานของตนไปยังลานสาวกอด

ไปจนกระทั่งหมดเวลาที่ลานสาวกอดราวเที่ยงคืน ก็แยกย้ายกันกลับบ้าน " เขาไม่ได้เลรี ฟรีเซ็กซ์

เป็นเพียงสถานที่แห่งหนึ่งจัดไว้ให้หนุ่มสาวได้ใกล้ชิดทวความเข้าใจกันจริงจริงในเวลากลางวันต่างก็ต้องไปนไปไร่

สวนภาษาเขียนนั้น ปัจจุบันมีแล้ว จากการถามหนุ่มหน้าหลอคนเดิม เขาว่า ภาษาคลายของอิตาลี

อันนี้ดิฉันนั้นก็ไม่เคยเห็นทั้งภาษาอาข่าและภาษาอิตาลี เขาบอกมาก็เอามาบอกต่อ

ดอกับเรื่องของคุณจรัล มโนเพ็ชร...นอกจากเพลงคำเมืองที่ซบซ่าน ยังมีอีกจำนวนมากไม่ใช่คำเมือง แต่ก็ยังเป็นโพลด์อยู่ เนื้อหาหลายเพลงเป็น

"เพื่อชีวิต" เช่น ผากไวให้กันและกัน รางวัลแดคนางฝัน ฉินจะกลับมา หัวใจพเนจร ฯลฯ

อื่กก็มีอยางแสดงที่เฉียบขาด ตีบทแตกทุกข้อต บทพอ บทผัว ไม่เหลือความเป็นจรัล มโนเพ็ชร

ให้เห็น...มีแต่ตัวตนของแต่ละตัวละคร...ขอพบการแสดงของเขาในภาพยนตร **"ดวยเกลา"**

ซึ่งเป็นภาพยนตรเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยุหัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 40 ปี ในปี **พ.ศ. 2529**

นำแสดงคู่กับคุณจินตหรา สุขพัฒน์ สันติสุข พรหมศิริ ใตบบรางวัลภาพยนตรเกียรติยศแนวสร้างสรรคยอดเยี่ยม ประจำปี พ.ศ. 2530

เขียนเออนทรีนี้ เพื่อร่วมรำลึกถึง คุณจรัล มโนเพ็ชร

ในวาระครบ 8 ปีแห่งการจากไป ของนักรบวัฒนธรรมแห่งลานนาไทย

อยากให้โพลด์ของคำเมือง...อยู่ในใจคนไทยทั่วทุกภูมิภาคตลอดไป

(ขอบคุณภาพจากอินเตอร์เน็ต และเรื่องราวบางสวนจากหนังสือ "บุกภูเขา เบิกทะเล")

เพลง มิดะ...จรัล มโนเพ็ชร

<http://www.oknation.net/blog/korpai/2009/09/02/entry-1>